गोतमो राहूगणः। मरुतः। गायत्री

मर्रुतो यस्य हि क्षये पाथा दिवो विमहसः। स सुगोपार्तमो जनः॥ १.०८६.०१

दिवः- द्युलोकस्य । चित्ताकाशस्य वा । विमहसः- विशिष्टतेजसः । मरुतः । यस्य । क्षये- सद्ने । पाथ- सोमं पिबथ रसमनुभवथ । सः । जनः । सुगोपातमः- सुष्ठु चिद्रिश्मपालकेषूत्तमो भवति ॥१॥

युज्ञैर्वा यज्ञवाहसो विप्रस्य वा मतीनाम्। मरुतः शृणुता हर्वम्॥ १.०८६.०२

यज्ञवाहसः- पूजादानसङ्गतिकरणवाहकाः। मरुतः- प्राणविशेषाः। विप्रस्य- मेधाविनः। मतीनां वा- धीनां वा। यज्ञैर्वा- शोभनकर्मणां वा। हवम्- भवदाह्वानम्। शृणुत- भवन्तः शृण्वन्तु॥२॥

उत वा यस्य वाजिनोऽनु विप्रमतक्षत। स गन्ता गोमिति व्रजे॥ १.०८६.०३

उत- अपि च। यस्य। वाजिनः- गतिमत्यो धियः। विप्रम्- मेधाविनं मरुद्गणम्। अनु अतक्षत-तनुकुर्वन्ति। तक्षू तनूकरणे। सः। गोमिति- चिद्रिश्मयुक्तायाम्। व्रजे- गतौ। व्रज गतौ। अर्चिरादिमार्गे। गन्ता- गमनशीलो भवति॥३॥

अस्य वीरस्यं बर्हिषि सुतः सोमो दिविष्टिषु। उक्थं मर्दश्च शस्यते॥ १.०८६.०४

दिविष्टिषु - अर्चिरादिगतिषु । दिव्यैषणेषु । अस्य । वीरस्य - वीर्यसंपन्नस्योपासकस्य । बर्हिषि - दर्भासने । चित्ताकाशे वा । सोमः - रसः । सुतः - निष्पादितः । उक्थम् - मन्त्रः । मदश्च - आनन्दजनको मन्त्रार्थश्च । शस्यते - प्रोच्यते ॥४॥

अस्य श्रोषन्त्वा भुवो विश्वा यश्चर्षणीर्मि। सूरं चित्सस्त्रुषीरिषः॥ १.०८६.०५

यः- यो यजमानः। विश्वा चर्षणीः- सर्वाणि दर्शनानि। अभि भुवः- अभितो भवति उपास्ते वा। अस्य- एतस्य यजमानस्य उपासकस्य वा। आ श्रोषन्तु- आह्वानं समन्तात् शृण्वन्तु। सूरम्- ज्योतिषां दर्शनानां जिज्ञासुं प्रति। चित्- एव। इषः- तस्य जिज्ञासा एव। सस्तुषीः- मन्त्रान् चिदाकाशस्थान् श्रावयन्तु॥५॥

पूर्वीभिहिं देदाशिम शरद्भिर्मरुतो वयम्। अवौभिश्चर्षणीनाम्॥ १.०८६.०६

मरुतः- हे प्राणिवशेषाः। पूर्वीभिः- प्रभूतैः। शरद्भिः- संवत्सरैः। वयम्। चर्षणीनाम्- दर्शनानाम्। अवोभिः- रक्षाभिः। ददाशिम- भूतं हव्यं दत्तवन्तः॥६॥

सुभगः स प्रयज्यवो मरुतो अस्तु मर्त्यः। यस्य प्रयासि पर्षथ॥ १.०८६.०७

प्रयज्यवः- प्रकर्षेण उपास्याः। मरुतः- प्राणिवशेषाः। यस्य- यस्मै। प्रयांसि- अन्नानि। पर्षथ-सिञ्चथ। पृषु सेचने। सः। मर्त्यः- मनुष्यः। सुभगः- सौभाग्यवान्। अस्तु- भवतु॥७॥

शुशुमानस्य वा नरः स्वेदस्य सत्यश्वसः। विदा कार्मस्य वेनेतः॥ १.०८६.०८

नरः- नेतारः । सत्यश्वसः- सत्यबला मरुतः । शशमानस्य- भजमानस्य । स्वेदस्य- लोकहिताय कर्माणि कुर्वतः श्रमेण स्विद्यमानगात्रस्य । वेनतः- भवतः कामयमानस्य । कामस्य- कामम् । विद-लभध्वम् ॥८॥

यूयं तत्सत्यशवस आविष्कर्त महित्वना। विध्यता विद्युता रक्षः॥ १.०८६.०९

सत्यशवसः- सत्यबलाः । महित्वना- माहात्म्येन । यूयम् । तत्- सूर्यज्योतिषमात्मज्योतिषं वा । आविष्कर्त- आविष्कुरुत । रक्षः- स्वार्थीचत्तम् । यस्माद्वयं रिक्षतव्याः तद्रक्ष इति यास्कः । विद्युता-आयुधेन वज्रेण । विध्यत- ताडयत ॥९॥

गूहता गुह्यं तमो वि यति विश्वमित्रिणम्। ज्योतिष्कर्ता यदुश्मसि॥ १.०८६.१०

गुद्धम्- अप्रज्ञास्थाने गूढाम्। तमः- अन्धकारात्मिकामविद्याम्। गूहत- संवृतां कुरुत। अभिभवतेति भावः। विश्वम्- सर्वम्। अत्रिणम्- अदनशीलं सुखादिदुःखनिधनं रक्षः। वि यात- अस्मत्तो निर्गमयत। यत्। ज्योतिः- आध्यात्मिकं सौरज्योतिः। उश्मसि- वयं कामयामहे। तत्। कर्त- कुरु॥१०॥